



КАЗ БУКИ ВЕДИ



Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...



ГОДИНА 13, БРОЙ 55, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СУ "Иван Вазов" гр. Плевен

декември 2022



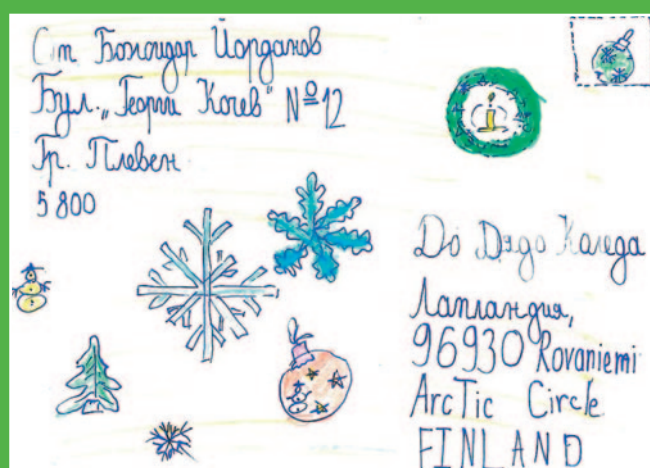
Национален конкурс за журналистика „Стоян Михайловски“ – Трета награда – 2013; Първа награда – 2014

Национален конкурс за журналистика „Григор Попов“ – Първа награда – 2016, 2017, 2018, 2020, 2022; Специална награда – 2019, 2020, 2021

Национален конкурс за журналистика „Гео Милев“ – Първа награда – 2019, 2022; Втора награда – 2020, 2021

Цена 1 лев

Мили Дядо Коледа...



Вашиите писма – стр. 6-7

Вестникът ни на 12 лета – стр. 3

С грижа за образованието



Гостува доц. Ангел Ангелов – стр. 3

Видяно и чуто – стр. 2



След последния звънец... – стр. 3

Коледна приказка



Ралица Савчева, 6ж

Утре ще се събудя... Вън има пухкав сняг, пътят не се вижда, стъпки няма. Няма и хора. Бялото прелива в синьото. Красиво е. Вътре е топло, мирише на мандарини. До камината съм, гледам ту белите кадели, ту елхата. Не искам да пускам този миг. Другите ще се събудят всеки момент, подаръците за всички са под елхата. Ето ги идват! Заедно сме, усмихваме се, прегръщаме се... Не искам да пускам този миг...

Наближава Коледа – празникът, любим на толкова хора по света. Децата се вълнуват какво ще им донесе Добрият старец, радват се на снега, играят в захлас. Възрастните се усмихват повече, и те като децата чакат това време от годината, чакат други подаръци. Уют, спокойствие, пълен дом. Затова Коледа е вълшебство – всички сме нетърпеливи за нея, а когато настъпи, минава като един миг – най-съкровения миг, в който си цял и щастлив сред най-близките си.

Допринасяме за вашето настроение:

- ✓ Коледни приСТРАСТИя – стр. 5
- ✓ 2022 г. – краят и началото – стр. 8
- ✓ Сгответе с нас за празника – стр. 10
- ✓ Коледа от четки и бои – стр. 5

Не пропускайте:

- ✓ Среща отблизо с Александър Кадиев, Катерина Евро и Фахрадин Фахрадинов – стр. 4 и 8
- ✓ Разговор с разследващ журналист – стр. 4
- ✓ Кой е написал текста на училищния химн? – стр. 4
- ✓ Годишен хороскоп за 2023 – стр. 11
- ✓ Късмети за баницата – стр. 9
- ✓ Сръчни ръце – стр. 11



Видяно и чуто

Отбелязахме подобаващо Деня на будителите

На Първи ноември нашето училище почете делото на народните будители с градско тържество пред паметника на Иван Вазов. По-късно на същия ден открихме и STEM центъра по природни науки, изследвания и иновации „Професор Минко Балкански“. В този празник на паметта, знанието и напредъка взеха участие учители, ученици и много други официални гости. Пригответенията обаче започнаха седмици по-рано. Много паралелки избраха да отбележат празника и самостоятелно. Представяме ви накратко палитрата от инициативи, които организираха и реализираха нашите ученици и учители в знак на почит пред будителите.

В търсене на съвременни будители

В навечерието на Деня на будителите учениците от 9б клас приемат с интерес идеята на класния си ръководител – Ивелина Танева, да посетят „Творителница О’Писменехъ“. В един октомврийски



Снимки - Никол Симеонова, 9б

ден всички заедно се отправят към мястото, което сами определят като „един различен Арт център на Плевен – странен, неочакван и в никакъв случай скучен“. Учениците остават впечатлени от създателя му – Дилян Павлов (Джими), художник-график, който се вълнува от историческото ни минало и духовността ни, събужда интереса към знанието по нов начин и вдъхновява. Разказът на домакина връща деветокласниците векове назад, а за пътуването във времето допринасят и различни артистични костюми. Учениците научават повече за това как са писали древните хора, какви материали са използвали, узнават методите, чрез които са правели хартията. Споделят, че представлението, продължило два часа, ще остане завинаги в съзнанието им и че са открили своя пример за съвременен будител.

Учениците от 3е клас, придружавани от своя преподавател – Наталия Тодорова, също се докоснаха до будителите благода-



рение на спектакъла на Джими. Малко преди празника, като че ли с машина на времето, те се потопиха в атмосферата на първите български училища, писаха върху пясък и плоча. Силно впечатление на учениците направи фалагата и копана, които били използвани за наказание на учениците в килийните училища. В края на срещата учениците получиха ценен подарък, обвързан с празника – „Моята първа книга

за народните будители“.

Открити уроци

Учениците от 8б клас посетиха 2в клас, за да им разкажат повече за делото на някои от най-ярките ни будители. Беседата допълваше цветна презентация, в края на която придобитите знания бяха проверени. Второкласниците, с преподавател Михаела Христова, се представиха отлично и получиха книжки, посветени на патрона на нашето училище,



химикалки и бисквити с лика на будителите. В края на вълнуващата среща те поздравиха по-големите с песен и издигнаха гордо надписа „Народни будители“.

Във връзка с празника 3в клас и техният класен ръководител – Лидия Веселинова, посрещнаха учениците от 1а, 1б и 1г и им изнесоха открити уроци за делото на българските книжовници. Тре-



токласниците представиха три интерактивни урока с помощта на програмата tozaBook. Гостите им гледаха кратки филмчета за Пенчо Славейков. Уроците криеха куп интересни предизвикателства – електронна игра, по време на която учениците се състезаваха с коли и по пътя към финала отговаряха на въпроси, обвързани с празника; интерактивни кръстословици и упражнения и др. Празничните срещи съвместяха песни и стихове – третокласниците изпяха „Пътнико свиден, пътнико млад“, а първокласниците рецитираха и накрая получиха стихери с българското знаме.

Заедно можем повече

Учениците от 2б и 4б клас също отбелязаха заедно празника. Четвъртокласниците, с класен ръководител Евелина Ницова, гостуваха на по-малките ученици и техния преподавател – Маргарита Нейкова, и в продължение на



два часа всички участваха в предварително планирани дейности – пяха и рецитираха, показваха знания и умения, свързвайки правилно будителя с информацията за него.

Четвъртокласниците представиха свои постери и най-различни материали за народните дейци, а към края всеки ученик изработи и свое перо от картон с името на будителя, който бе оставил най-траен отпечатък в съзнанието му.

Съвместни мероприятия за Деня на будителите организираха и учениците от 3а, 3г, 3д, 1в и 1д клас. Седмичата, посветена на



будителите, започна със състезание по красноречие за третокласниците и премина през четене на знакови творби от епохата на

Възраждането. От 3а клас се докоснаха до Априловската гимназия с помощта на увлекателна презентация и взеха участие във викторината „Низ светли имена“. В 3г клас също премериха знания в състезание, а после предадоха наученото на по-малките ученици от 1в.

Към края на празничната седмица от 1д гостуваха на 3д за още съвместни изяви, посветени



на родните просветители.

Истински празник настана и в



класната стая на 3б клас по време на надпреварата „Цял низ светли имена“, за която учениците на Станка Ненчева се подготвяха седмици наред. Те влязоха в сблъсък разделени на три отбора – „Възраждане“, „Народни будители“ и „Светли имена“. Изходът от оспорваната битка бе в ръцете



на тричленно жури, съставено от родители. Близките резултати са белег за всеотдайността на децата: първи станаха „Народни будители“ и „Светли имена“ с равен резултат от 126 точки, а втори, със 123 точки, – „Възраждане“. Накрая учениците получиха подаръци за доброто си представяне – книжки и меденки с лика на будителите.

В@з Буки Веди

Природозащитници

На 9 ноември в двора на нашето училище бяха наградени ученици, участвали в конкурса за детска рисунка „Моят приятел – господин Пеликан“.

Инициативата бе подета от учениците от 3г клас и техния класен ръководител – Снежанка Лишкова, и бе осъществена със съдействието на РИОСВ – град Плевен. Почти месец по-рано третокласниците обявиха конкурса, насочен към учениците от първи до четвърти клас. Надпреварата за детска рисунка бе обвързана със STEM ART проект на 3г клас за популяризиране дейностите по опазване и съхранение на кърдроглавите пеликани, които обитават дунавските влажни зони. Задачата на учениците от начален етап бе да се отдадат на своето въображение и да пресъздадат местообитанието на редкия вид с призив за опазване на околната среда.

Към конкурса имаше голям интерес – съревноваваха се 100 рисунки

на наши ученици. Най-добрите сред тях донесоха на своите създатели награди.

Отличените ученици получиха книга за птиците на Природен парк „Персина“, грамоти, моливи и скицници, а директорът на РИОСВ – инж. Зорница Йоткова, награди първенците с ранички, значки, химикалки и бележници. По време на награждаването малчуганите бяха много развълнувани и с любопитство слушаха Даниела Каракашева от Природен парк „Персина“. Край дендрариума, където се състоя тържественото събитие, бе направен макет, който пресъздава естествената среда на пеликаните. Бе показан и макет на пеликан с реални размери, цвят и форма. Катерина, Ванеса, Валентин, Гергана и Анна и от 3г клас разказаха повече



за редкия вид и местообитанието му. Гостите пък бяха подготвили кратка викторина, като преди това и те споделиха интересни факти за птиците. По този начин успяха да мотивират учениците да слушат внимателно и в края да спечелят още награди.

Организирайки конкурса, учениците от 3г клас за пореден път показаха своята загриженост към опазването на околната среда, а всички участници, вдъхновени от примера на третокласниците, се проявиха като отговорни млади природозащитници.

Не бива да забравяме – Земята е нашият общ дом!

Яна Янева, 8а

Малки художници

По случай Първи ноември се проведе Общински конкурс за детска рисунка на тема: „Аз в един вълшебен град“. В него взеха участие и наши ученици. Въпреки оспорваната надпревара – сперничиха си 524 рисунки, разпределени в три възрастови групи: 5 – 7 г., 8 – 10 г., 11–14 г., момичетата ни – Виктория Богданова, Цветелина Цонова и Мишел Богданова, спечелиха награди.

На 2 ноември в сградата на Центъра

за работа с деца, освен че бяха отличени победителите, бе открита и изложба с шестнайсетте най-добри рисунки от конкурса. По време на празничната програма, наситена с добро настроение, музика и танци, талантливите художници получиха следните награди: Цветелина Цонова (6б) – Първа награда в трета възрастова група, Виктория Богданова (4д) – Втора награда във възрастовата група до 10 г., Мишел Богданова (6ж) – поощрителна награда. Отличията разпредели компетентно



жури, а директорът на ЦРД – Геннадий Гешев, ги връчи по време на тържествената церемония. Поздравяваме момичетата и им желаем още успехи с четките и боите!

В@з Буки Веди

Вестникът ни на 12!



По традиция в коледното издание на „В@з Буки Веди“ имаме двоен повод за радост. От една страна, сме обзети от коледна еуфория, а от друга, сме рожденици – ставаме на 12! Щастливи и горди сме, че продължаваме да изразяваме себе си. Стареем се да показваме във всеки брой нюансите на училищния живот, емоциите от класната стая, постиженията на нашите ученици. От декември 2010 до днес – декември 2022 г., много ученици бяха част от редколегията, но въпреки промените оставаме всеотдайни и мотивирани.

След последния звънец...

Възрастта и опитът нямат нищо общо с държанието

През изминалата учебна година Зина Махмудова завърши 12б клас и в продължение на шест години бе неизменна част от екипа на училищния вестник. Със своите текстове тя трогна не само нашите читатели, а и десетки журналисти при участието ни в различни ученически конкурси.

Здравейте, приятели! Изключително съм благодарна, че имам възможността отново да се появя в училищния вестник! Знайте, че ви следя с интерес и очаквам от вас да постигате все повече успехи и да се наслаждавате на това, което правите! Изминаха едва няколко месеца, откакто не съм в училище, всичко е толкова по-различно, но все още не мога да определя дали е по-хубаво, или по-лошо. Останах в Плевен, обичам града и поне засега нямам планове да го напускам, с удоволствие бих останала „проста провинциалистка“. Записах и висше – Начална училищна педагогика и английски език в Педагогическия колеж, тук, в Плевен. Заедно съм с няколко съученици, всички ни наричат „ония вазовците“. В университетския живот това значи „великомъченици с добра дисциплина и възпитание, компетентни по всички въпроси; пример за обществото“. Излишно е да казвам, че ние сме горди от това. Всички, които завършваха и споделяха как са, казваха едно и също: че „Вазов“ ги е подготвил много за университета. Аз

си мислех, че е било на знания, че сме били по-умни от всички, но не се оказва точно така. Да, има много неща, които знаем, а другите не знаят, но това не е най-важното. Ние сме по-подготвени за живота изобщо. Ще ви обясня. В нашия колеж има студенти на всякаква възраст. Половината са на възраст на родителите ми. В което няма нищо лошо, дори е приятно да видиш, че има хора, които не се оплакват от живота, а целят да се развиват непрекъснато и да научават нови неща. Но не си представяй студентския живот така. Не казвам, че е зле, но е различен от очакванията ми, свързани с вечни купони. В началото си мислех, че с тези хора трудно ще се разбираме, защото сме на различни етапи от живота, имаме различни ценности, ежедневието ни е различно. После разбрах, че единството, което ни различава, е възрастта, с повечето сме на един акъл. А след това осъзнах, че някои от тях дори превъзхождам не по интелект, а по възпитание и маниери. Завършени личности, които вече имат

деца, могат да се отнасят несериозно и неуважително към други хора, противно на нашите очаквания. Възрастта и опитът нямат нищо общо с държанието. Ако си бил простак, си оставаш простак. Малко са тези, които се превъзпитават. Казвам го с целта да ви вдигна самочувствието – по-умни сте, отколкото предполагате, по-умни дори и от някои възрастни! Гордейте се със себе си! Иначе съм довольна. Малко хора сме, по-сплотени от големите университети. Преподавателите ни не са лоши, макар че нямат нищо общо с нашите учители. Разбрах каква е разликата между учител и преподавател, разбрах я и я усетих. Преподавателят идва и си изпява лекцията, след което си хваща чан-



дания на „В@з Буки Веди“. Разровихме се из секцията на електронния вестник, за да проверим към кои броеве нашите читатели са проявили най-голям интерес. Предвид тематиката на настоящия 55 брой потърсихме и кой е най-четеният коледен брой в 12-годишната история на вестника. Започваме с първата категория – *Най-четен брой в сайта*. На трето място с 2 171 прочитания е брой 48. На второ място е брой 45, който си спечелва тази позиция с 2 329 отивания в сайта. И златният медал грабва брой 43. Той е прочетен цели 2 419 пъти от датата на публикуването си в сайта – 25 май 2020 г. В него може да откриете интересна интерпретация на „Декамерон“, която е продиктувана от условията на изолация, пред които бие изправен човекът

тата и си тръгва. Учителят обучава, възпитава, следи всеки един ученик да се чувства добре, превръща малките деца в добри хора. Обичайте си учителите, аз също си обичам своите, да го знаят! Открих, че имам много свобода сега, с която не знам какво да правя. По време на лекция можеш да станеш и да си тръгнеш, можеш дори и да не влезеш изобщо. Засага не се възползвам много от тази възможност. Това, което мога да ви кажа, е, че колкото харесвам студентството, тол-

ния. Малко пред него се нарежда брой 50, който има 1 902. Споменатият вече 45 брой със своите 2 329 е първенецът тук. Той е от 2020 г. и ако не сте го чели, може да се поправите – има го сайта. Откраднете си още коледни идеи! Изглежда, че именно коледните и майските броеве са най-интригуващи за нашите читатели. Впечатление прави, че най-прочитани са издания от 2020 и 2021. Вероятно това е така, защото всеки имаше повече време, което да усвои пълноценно. Въпреки резултатите, смятам, че всеки брой на училищния вестник заслужава вашето внимание, защото отразява труда ни и представя всичко любопитно и значимо около училището и учениците ни.

Цветина Данчева, 8г

кова ми липсва и училището. Липсват ми съучениците, липсват ми и учителите ми, но не може вечно да сме ученици, нали? Наслаждавайте се на живота в училище, оценете го и го изживейте пълноценно, оставете си хубави спомени. Той свършва много бързо, макар и да тече много бавно. И помнете, че не сте най-добрите, но по-добри от вас няма! Като пораснете, ще го разберете!

Ваш верен читател: Зина Махмудова

Доц. Ангелов: Учете в чужбина, но се върнете и предайте опыта и знанията си в родината!

На Първи ноември открихме STEM център по природни науки, изследвания и иновации „Професор Минко Балкански“. На тържественото събитие присъстваха учители, ученици и официални гости, сред които бе и доц. Ангел Ангелов – преподавател в Софийския университет. Той преряза лентата на лабораториите заедно с директора на училището – Димитър Митев, в качеството си на представител на патрона на STEM центъра. След като откриването приключи, ние имаме възможност да разговаряме с него.

– Доц. Ангелов, как прие проф. Балкански предложението STEM център в Плевен да носи неговото име?
– Това е едно огромно признание за професора. Той живее в Париж и когато научи за предложението, го прие с благодарност. Не знам дали знаете, но историята му е много интересна. Проф. Балкански е човек, осъден на

смърт след 9-и септември от Народния съд, успява да мине границата нелегално и чак когато режимът се променя, президентът Жельо Желев го кани отново в България и му връща българското гражданство. Точно това е моментът, в който професорът, завръщайки се в България, решава да направи нещо голямо и стойностно за страната си. Като професор по физика, образованието е сферата, която го вълнува, и се заема да помага на всички негови нива – в училищата, уни-

верситетите, дори в академичните среди. На всички тези места той вече има своите изградени дейности. Конкретно за училищната среда, която е основна тема на нашия разговор, с професора още преди доста години решихме да изпреварим държавните политики и да развием концепцията на един модерен училищен кабинет, отговарящ на изискванията на все по-дигитализираното ежедневие, в което живеем. Така решихме, той и аз, като негов научен сътрудник и съветник, във всяка една от 28-те области в страната да изберем по едно училище, в което да осъществим идеите си. Но това е сложен процес и най-голямата инвестиция е в материалната база, най-вече в квалификацията на професионалисти, които умело да използват и поддържат технологиите в своята дейност. Това беше едно от основните условия,

които поставихме по време на разговорите със Средно училище „Иван Вазов“, защото е важно екипът от преподаватели да е добре запознат с всичко ново, което излиза в съответната област на науката. Така се случиха преди години нещата с компютърните кабинети, с графичния интерфейс, така се случват и сега с тази нова инициатива „STEM център“. Радваме се, че вашето училище отново е едно от първите и че ние като фондация можем да помогнем.
– Отговаря ли на очакванията Ви това, което виждате днес? Каква е цялостната Ви оценка за изпълнението на STEM центъра?
– Истината е, че само с огледа на кабинетите при тяхното откриване, аз не мога да направя категорична оценка. Аз съм човек, който отговаря за обучението на учителите в Математическия факултет на Софийския университет, така че оценка мога да дам, ако прекарам цели няколко дни тук и видя как се работи, как протича процесът на обучение между учители и ученици. Оборудването е добре, но отново казвам – инвестицията не е само в него, а в обучението на кадри. Важна е функционалността и когато я видя, тогава мога да дам оценка.
– Смятате ли, че в бъдеще ще се за-

пази тенденцията подобни центрове да носят имената на български учени от нашето съвремие?
– Бих искал да се запази, но би било много трудно. Това е огромна чест и не всеки заслужава да бъде удостоен с нея. В последните 10 години няма нито един човек с такъв принос.
– Какво обръщение бихте отправили към училището и учениците?
– Пожелавам им да продължат и да надградят това, което им е дало училището в сфера, в която те ще поемат, след като завършат. Моят призив е да учите на топ места в чужбина, където пожелаете, но да се завърнете след това в родината, за да предадете знанията и опита си тук, в България. Това е една от дейностите, които нашата фондация осъществява – правим конкурси, като първенците изпращаме в чужбина, за да се обучават и да получават стипендия. Така са финансово стабилни и не им се налага да работят, а цялото им време и внимание са насочени изцяло към ученето. След като завършат, те се връщат тук и пренасят опита си, за да се развиваме и ние и да ставаме все по-добри и да сме на все по-високо ниво.

Ана-Мария Христова, 11б
Божидара Павлова, 11в



Когато носите името на Вазов, сте длъжни да се стремите към високи постижения

Всяко голямо междучасие училищните коридори огласява химнът на „Вазов“, създаден през 2016 г. Преди време ви срещнахме с Асен Антонов – авторът на музиката към песента. А замисляли сте се кой е създал текста, който припяват малки и големи? Това е Лъчезар Владимиров – по професия графичен дизайнер, по призвание творец. В следващите редове ви срещаме именно с него.

– Бихте ли ни се представили, бихте ли ни разказали малко повече за себе си?

– Казвам се Лъчезар Владимиров. На 56 години съм и имам претенцията да съм нормален средностатистически човек. Другото би било прекалено, а и глупаво.

– Какво Ви привлече към графичния дизайн? Знаем, че сте завършили български език и история?

– Всъщност съм завършил Художествена гимназия, а впоследствие и Великотърновския университет. Бил съм главен редактор на първото плевенско частно радио „Астра“. От много години рисувам кориците на книгите на издателство „Лега артис“. Работил съм и с други издателства. Каквото и да правя, се опитвам да запазя в себе си любопитството.

– Какви са бъдещите Ви планове, свързани с професията?

– Плановите са част от идеята за предварителното, а аз предпочитам да мисля в сегашно време. Разбира се, човек има всякакви очаквания и надежди, обаче – рано или късно – бъдещето се превръща в настояще, настоящето в минало, а миналото – във вечност. Без да звучи „поучително“, в моята работа понякога им-

провизацията е по-важна от първоначалния план.

– Как дойде предложението да създадете химна на Средно училище



„Иван Вазов“ и каква беше Вашата ответна реакция?

– Доколкото си спомням, а аз добре си спомням, предложението дойде от страна на Асен Антонов, авторът на музиката на химна. Съгласих се, без да го обмислям дълго. Да направя текст за песен, не е като да създаваш поезия. То е по-скоро занаят, играеш

си с думите и римите.

– Много време ли Ви отне написването на текста, бихте ли ни запознали с процеса?

– Мисля, че всичко се случи много бързо. Написах текста. Асен Антонов направи музиката и внесе необходимите корекции, за да може този текст да се изпее. И да се превърне в химн.

– Как разбирате девиза „Ние не сме най-добрите, но по-добри от нас няма!“?

– Мога да го анализирам според собствените си представи. „Ние не сме най-добрите, но по-добри от нас няма!“ – това е класически пример за силогизъм. Когато едно училище носи името на най-важния български поет и писател, то е задължено да се стреми към високи постижения. Тук се крие и парадоксът, понеже Вазов е недостижим в качеството си на Патриарх на българската литература. След него се появяват други автори, но никой не може да го измести от качеството му на първопроходец. Втори Вазов няма и не може да има. Пожелавам ви да откриете собствените си пътища! И да вървите по тях.

Ана-Мария Христова, 11б
Божидара Павлова, 11в

Шампион по жиу-жицу

В брой 53 ви запознахме със спортното постижение на Денис Алиев от 9д клас в жиу-жицито. Наскоро научихме за нов негов успех на тетица – класирал се е на първо място на Държавно първенство.

Той споделя, че се занимава с жиу-жицу от три години: „При този вид бойно изкуство човек има по-голям контрол върху опонента си. Избрах точно него, защото ми изглеждаше най-интересно.“. Казва още, че се включва във всяко състезание, като по време на първите си спортни изяви взима точки, без да прави ключове. Изтъква, че благодарение на спорта се е изградил като по-търпелив човек. Именно в спорта Денис намира развлечение след дългия ден. Ежедне-

вието му се върти около училището, ученето, срещите с приятели и разбира се, тренировките. Разтоварва се още, играйки и любимите си видеогри. А една от целите, които си поставя за предстоящата година, е да се научи да свири на китара. Предстои му участие в друг Държавен шампионат, за който се подготвя усърдно. Пожелаваме на Денис по-редна победа.

Яна Янева, 8а



Посети ни актьорът Фахрадин Фахрадинов

Ние, учениците от 8а и 8б клас, ще помним 25 ноември като деня, в който се запознахме с актьора Фахрадин Фахрадинов. В късния следобед на петъчния ден той пристигна в Плевен, тъй като вечерта му предстоеше да участва в спектакъла „Горката Франция“. Първа стирка за него обаче бе нашето училище. Развълнувани, ние го приветствахме в зала „Европа“, където слушахме разказите му за професията и попивахме от житейския му опит. Той остана впечатлен от училището ни и от успехите на учениците, когато му показахме отрупаните с отличия витрини на третия етаж. Обеща да ни посети отново и да доведе и други актьори. Нямаме търпение!

– В НАТФИЗ сте завършили при проф. Веселин Ранков. Кой е най-ценният урок, който научихте от него?

– Аз бях буен. И се оказа, че в нашата професия, когато човек е буен, е много трудно да работи с хора. Актьорството е работа в екип. В един момент Веселин Ранков ме хвана на къс пас. Бяхме в коридорите, понеже имахме с другите колеги трудности в отношенията. Той ми каза, че ако искам да се занимавам с това, трябва да съм уважителен към всички и да не съм с рогата напред. Просто винаги трябва да има възприемчивост и от двете страни. Това, на което той ме научи, е да съм по-смирен, за да може работата да върви добре. Много съм му благодарен, защото той винаги подхождаше много бащински към всеки един от нас. И това негово отношение остави у мен топли чувства

и сега сме много добри приятели.

– Баща Ви е бивш футболист. Как се насочихте към актьорската професия?

– Аз също тренирах футбол, но повече ме влечеше винаги да събирам приятелите и да разказвам някакви неща, да преувеличавам, защото, като сме малки, доста често сме склонни от нещо малко да направим нещо голямо. И тогава разбрах, че това е склонност, която трябва да използвам някъде. Много е важно човек да открие своето място. Това място аз го открих на около 10 години, защото бях вдъхновен от киното и телевизията.

– Актьор сте от 15 години. Коя е най-запомнящата се за Вас роля?

– Тази от „Престъпление и наказание“ по Достоевски. Аз обичам руска класика, а Достоевски е много ценен за мен. В това представление играех



един човек, който крои план да убие възрастна дама с брадва и да ѝ вземе парите. Тези персонажи са много интересни и дълбоки. Това е ролята, която взе цялото ми внимание. Тази роля изиграх през 2010 г. и е най-запомняща се за мен.

– Разкажете ни малко повече за представлението, което ще изиграете тази вечер.

– Представлението „Горката Франция“ се играе вече 13-и сезон. Оказа се много добра комедия. Текстът е много смешен. Става въпрос за две момчета, които живеят в Париж на квартира. Бащата на единия идва да го види, но се оказва, че синът му не живее сам, а живее с друго момче. Обаче те не споделят просто наема си, а са гаджета. И това е много трудно за възприемане от бащата. Тази комедия всъщност разказва за

От първо лице: Отговорността да си криминален журналист

На 23 ноември посетихме „Обучение за журналисти и активни граждани“ по проект „Граждани за прозрачно местно управление в област Плевен“. Събитието се проведе в Националния пресклуб на БТА в нашия град, а лектор бе разследващият журналист Спас Спасов. Запознахме се с неговия професионален път, като ни разказа и за много от случките, които е разкрил. По време на срещата стоеше твърдо зад позицията, че ни заобикалят жълти новини. Една фраза, която той повтори няколко пъти, ни направи силно впечатление: „Няма как да знаеш какво ти говорят, ако не знаеш кой всъщност ти говори“.

– Какво Ви накара да се насочите към разследващата журналистика?

– Аз съм сбъднал една от мечтите си, защото винаги съм искал да работя точно това. Няма нищо по-хубаво от това да превърнеш хобито си в професия, аз имах тази възможност и съм много благодарен затова. За да си журналист, трябва да си любопитен, трябва винаги да искаш да видиш това, което някой се опитва да скрие. За мен е важно да задавам въпроси от името на гражданите и да получавам отговори в тяхна полза. Чрез журналистиката управляващите трябва да се отчитат пред хората, които ги делегират, за да ги управляват. Точно това са нещата, които подпомогнаха решението ми да вляза в журналистическата професия.

– Как избирате историите, по които следите да тръгнете?

– Понякога съвсем малки случайни факти се оказват началото на нещо голямо. Вероятно човек трябва да има усет зад кой факт се крие голяма история. В много голяма част от случаите съм насочен от някого към някаква тема. Големите теми не идват току-така, всеки журналист има информатори, от които получава базовата си информация, и тръгва по някаква следа. Може да е дори някаква малка история, която някой ти разказва и те насочва в някаква посока.

– Смятате ли, че има много хора,

насочили се към тази професия, и какви са вашите съвети към тях?

– Има много журналисти, както и медици. Виждам много млади журналисти, но, за съжаление, една много малка част остават в малките градове, от които тръгват. Всеки се стреми към големите градове, към големите медици, към голямата аудитория. Всъщност важното е, че няма големи и малки истории, няма голяма и малка журналистика, няма провинциална и централна журналистика, има честна и качествена и фалшифицирана такава. За съжаление, в България преве-



сът е нарушен и фалшификатите станаха повече, отколкото медийната среда би могла да понесе. Съветите ми към младите журналисти са да бъдат честни с аудиторията си. Казвайте истината и стойте с имената си зад нея!

Ивелина Борисова, 8в
Ана-Мария Христова, 11б
Вяра Димитрова, 11б

различните варианти на любов. И как любовта не може да се ограничи. Любов във всякакви разбирания и измерения. Целта ни е да разсмеем хората по много лек начин. Александър Кадиев играе невероятно. Той е в ролята на другото момче, Катерина Евро играе ролята на моя майка, а Александър Дойнов е бащата. Комедията е толкова смешна, че ни е трудно да продължим да я играем, защото публиката се смее почти на всяка реплика.

– Занимавате ли се с нещо друго освен с театър?

– Да, освен актьор съм и продуцент на театрални постановки вече 12 години. „Фери Арт“ е компанията, която управлявам. Създаваме всяка година по няколко нови постановки с популярни български актьори като Александър Кадиев, Катерина Евро, Александър Дойнов, Мариян Бачев, Орлин Горанов, Филип Аврамов, Мая Бежанска, Христо Гърбов, Мария Сапунджиева, Асен Блатечки и още много други имена. През годините с тях сме правили много интересни комедии. Основно се занимавам с комедия, като бях по-млад, си мислех, че ще правя само драми, но с годините започнах да виждам нуждата на хората да се смеят. Всички имаме нуждата да се смеем, защото животът не е лесен. Това беше основната причина да започна да правя комедии.

– А как се виждате след 10 години?

– След 10 години вероятно ще продължавам да продуцирам и все по-малко да играя.

– Какъв съвет бихте дали на млади актьори, които се чувстват неудовлетворени от малката роля?

– Моят съвет е да са търпеливи и с времето, трупайки опит от големите имена край тях, работейки над мал-

ките роли, ще направят впечатление на други колеги, режисьори, продуценти, директори на театри и ще им се даде възможност. Най-важният съвет е да са сериозни към малката роля толкова, колкото и към голямата. Дори да нямат реплики, точно тази сериозност и отдаденост ще им отвори път към по-големи роли и изяви.

– Участвали сте в редица американски продукции. С кои известни личности се запознахте?

– Оттам се запознах с Джерард Бътлър, Морган Фрийман, с италианската актриса Вирна Лизи, с Бърт Йънг, Ал Пачино, Робърт де Ниро, Лорънс Фишбърн, Орландо Блум. Направи ми голямо впечатление, че всички невероятни артисти, с които съм имал възможност да се видя, да се снимам, да си поговоря, са много земни, отворени, невероятни.

– Доста често в постановките, които играете, воювате за любовта, за приятелството. За какво воювате Вие в живота?

– Да стана по-добър човек! Това не е никак лесна битка, ако успея да стана по-милостив, това ще е невероятна победа. Иска ми се да гледам по-позитивно на нещата от живота, да стана уравновесен и снизходителен човек. Да знам кой съм всъщност и накъде отивам.

– Какво е Вашето пожелание към нашите читатели?

– Бъдете винаги така изследователски настроени, търсещи, защото това е движещата сила – да искаме да разберем, да знаем повече за всичко, което ни вълнува, без значение от аспекта, който гоним. И винаги да сте весели, да гледате на всичко с усмивка, защото тогава ще е много лесно!

Яна Янева, 8а
Ира Карабиберова, 8б
Никол Ангелова, 8а

ПриСТРАСТИя

Да отворим сърцата си

Коледа е любимият празник на милиони хора по света. Тогава се чувствате специални, изпълнени с много любов и грижа, защото сме у дома, там, където винаги някой ни чака, там, където ние сме най-важни. По Коледа сякаш вярваме в чудесата и мечтаем по-силно от обикновено, търсим и откриваме възможностите на празника.

Избирането на подаръци за най-близките ни е едно от най-приятните занимания. Всяка година хората се чудят какво да подарят в знак на уважение и обич. Понякога се стремят към изобилието, забравяйки по-важното – стойността на коледния дар. Един незаменен

подарък, който винаги е по мярка и винаги ще влезе в употреба. Онзи подарък, който няма цена, но който носи истинския смисъл на празника. Най-ценният подарък, който можем да получим, това е *времето*, прекарано с любимите хора, споделените моменти. За какво иначе да украсяваме елха, да печем коледни сладки, да ухае на канела и мандарини...

По празниците отваряме най-различни подаръци и това ни носи приятни емоции, но нека на тази Коледа да отворим широко сърцата си, това е ключът към истинското щастие!

Яна Янева, 8а

Коледата

Един реалистичен поглед

21 век. Времето на технологиите. Отново е декември и отново идва Коледа. Магията на Дядо Коледа обаче отдавна е изчезнала – вълнуваме се за подаръците, които понякога подраняват.

Още месеци преди празника, магазините започват да се пълнят с пишци елхи и украси. А „подготовката“ се състои в гледане на всички части на „Сам вкъщи“, слушане на коледни песни и обуване на коледни чорапи. По време на Коледа едва ли някой се замисля за истинския смисъл на празника. Ние го асоциираме с подаръци и уют. Съревноваваме се кой ще качи по-хубава снимка или чия украса е по-хубава. За жалост, с порастването Коледа губи магията си. Вече не сме онези малки деца, които с нетърпение пишяха писма до Дядо Коледа. Вече не стоим будни през нощта, за да оспорваме как Добрият старец обикаля целия свят за няколко часа. Снегът също правеше празника една идея по-магичен. А сега или няма сняг, или го

приемаме за досадно препятствие по пътя. Рождество Христово днес по-скоро се свежда до размяната на подаръци, до това да се наядем хубаво. А после животът си продължава по старому. Прибираме елхата и украсите и те събират прах до следващата Коледа. Изводът е, че ние се променяме и Коледата се променя – превръща се в навик. Това е суровата истина в този динамичен и технологичен свят.

Иска ми се да вярвам, че Коледа все още е празник на надеждата. На фона на всички войни, болести и трагедии, тя е още тук. Животът ни се преобърна с краката нагоре за последните две години, но поне имаме нещо познато, на което да се опрем. Коледа е шанс да се съберем със семействата си и да празнуваме съществуването си тук и сега. Да бъдем добри и да подарим светлина. Нека опазим това, нека не позволяваме коледният дух да изчезне съвсем!

Ева Иванова, 8б

Материална Коледа

Наближава Коледа. Тогава всички семейства се събират и се веселят. Няма спор, че най-коледните символи са елхата и украсата. Трябва ли обаче всяка година магазините да се засипват с коледна украса още от септември?

Месеци преди Коледа навсякъде можем да видим щандове, отрупани с коледни играчки, лампички и шоколадови фигурки. Още от края на лятото, магазините се зареждат с коледни и новогодишни стоки. Този маркетингов трик се използва, за да се привлече вниманието на клиентите. Колкото по-рано започнат да се продават коледните сувенири, толкова по-голяма ще е печалбата. Хората отиват в магазините за нещо конкретно, но докато пазаруват, оглеждат другите стоки. Когато се замислят, те вече са се прибрали вкъщи с тонове украса, която най-вероятно не им е нужна.

Домовете ни са пълни с коледни сувенири и въпреки това, когато видим блестящите играчки, си

казваме, че просто няма как да не си ги купим. Несъмнено украсата внася уют и коледно настроение, но не е нужно всяка година да даваме пари за нови играчки, които ще поседят пред очите ни за един месец и които после ще свалим и забутае в кашона, за да събира прах на тавана или в килера в следващите 11 месеца!

Магазините се възползват от Коледа, за да спечелят повече пари. Те убиват магията и правят празника зависим от блясъка. Запленени от различните цветове, форми и видове, удивени от изобилието, ние се поддаваме на изкушението и купуваме, и купуваме, сякаш пищната украса е гарант за коледна магия. Ако в душите ни няма светлина, нима може да си я купим с лампичките от витрината? И те, и елхата, и сувенирите, и играчките придават празнично настроение, но превръщат Коледа в празник на материалното.

Стефания Петрова, 8б

Живописна Коледа



Ралица Савчева, 6ж



Анджела Стрижлева, 8в



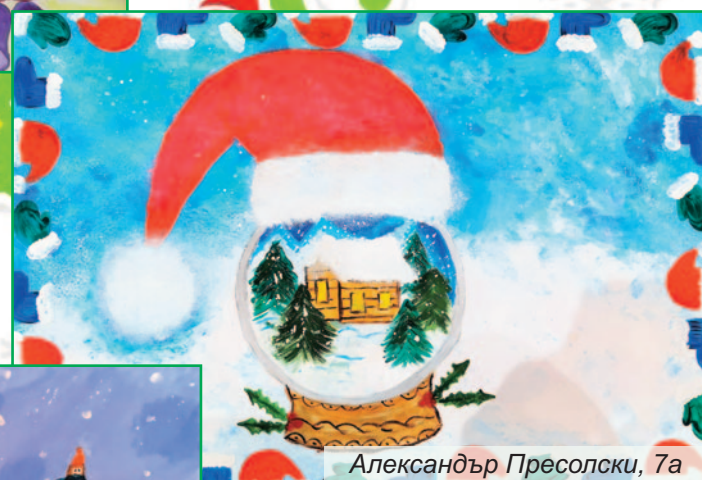
Ивелина Борисова, 8в



Василена Гайдарова, 8б



Александър Стефанов, 7а



Александър Пресолски, 7а



Полина Георгиева, 6г

Мили Дядо Коледа...

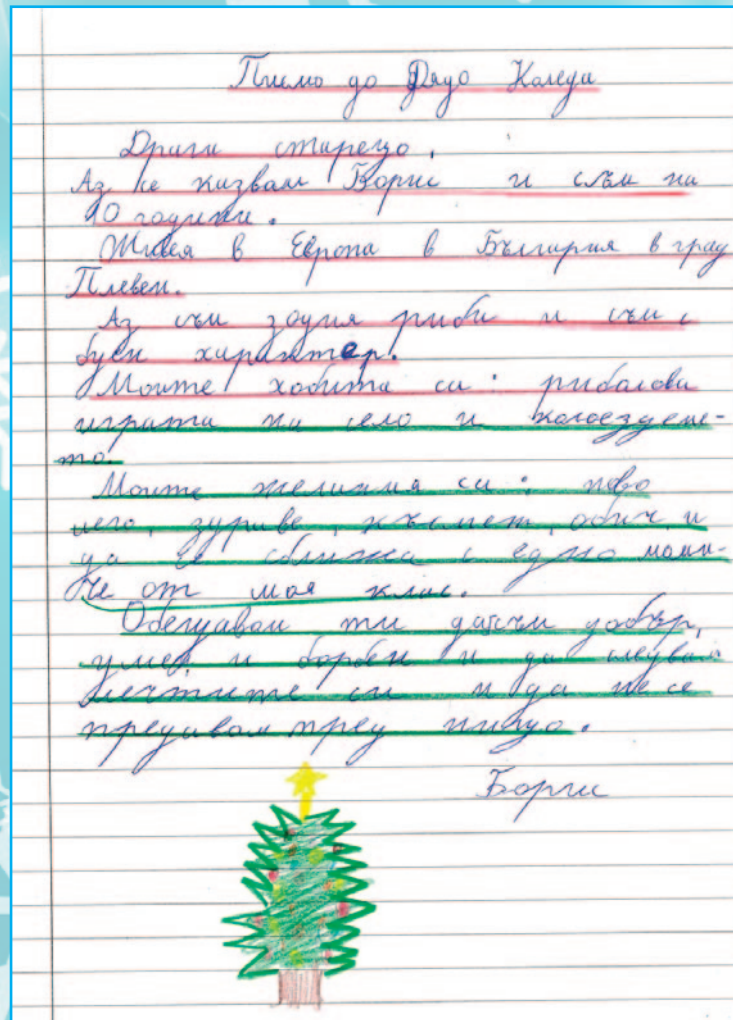
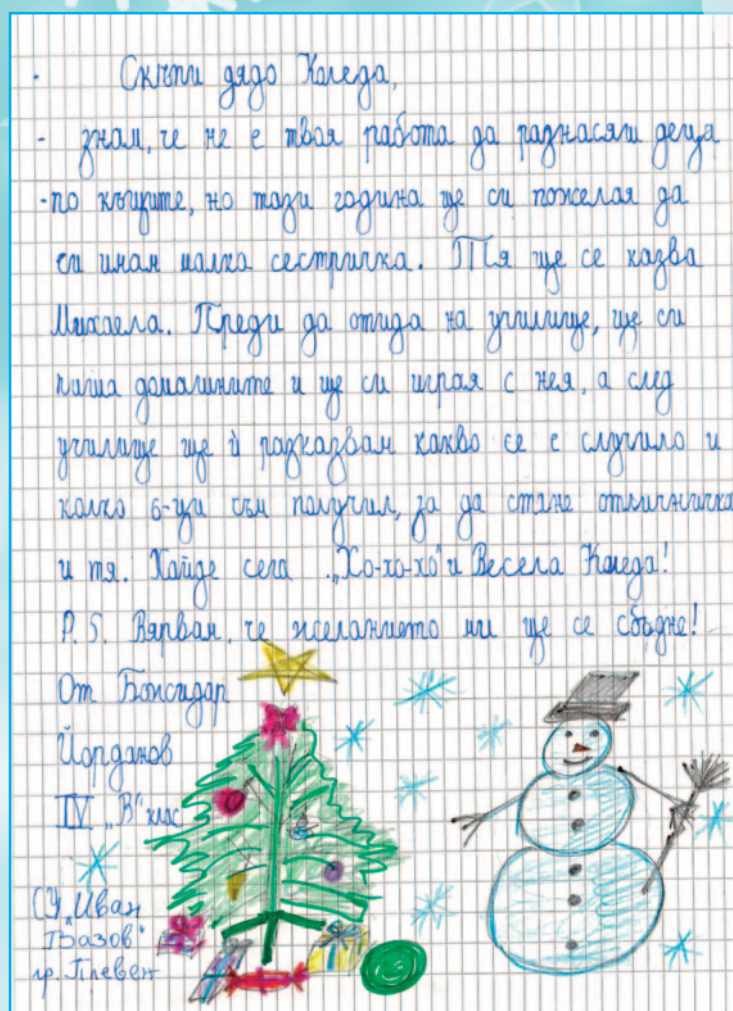
Може би се чудите какво искат децата в днешно време за Коледа? Заедно решихме да проверим това и посетихме четвъртокласниците, както и вече порасналите дванайсетокласници. Помогихме ги да споделят своите желания в писмо до Добрия старец. На малките ученици дадохме по-дълъг срок, докато с големите подходихме по различен начин – те трябваше да напишат своето писмо в рамките на един учебен час. Прочитайки всички писма, забелязахме, че децата не искат материални неща, а напротив – всяко едно от тях разбира истинския смисъл на коледните подаръци. За тях е важно да бъдат заедно със семействата си и да са щастливи. Споделят, че всяка година пишат на Дядо Коледа, но този път най-често мечтаят за кученце, книга или плюшена играчка. Баха честни и малко по-непослушните си признаваха за пакостите, но всички се стараят да бъдат добри! Учениците от дванайсети клас споделиха, че не са писали до Добрия старец отдавна. Радвах се, че отново имат тази възможност и с усмивка на лице споделиха своите желания.

Към писмата получихме и много рисунки, всички се баха постарали писмото им да се хареса на Дядо Коледа. Разбрахме, че за учениците са важни именно тези подаръци, които те карат да усетим магията на Коледа. Едно изкачащо от цветна опаковка малко кученце би донесло много повече усмивки на дете, отколкото някоя видеоигра.

Бъдете послушни! Светли празници!

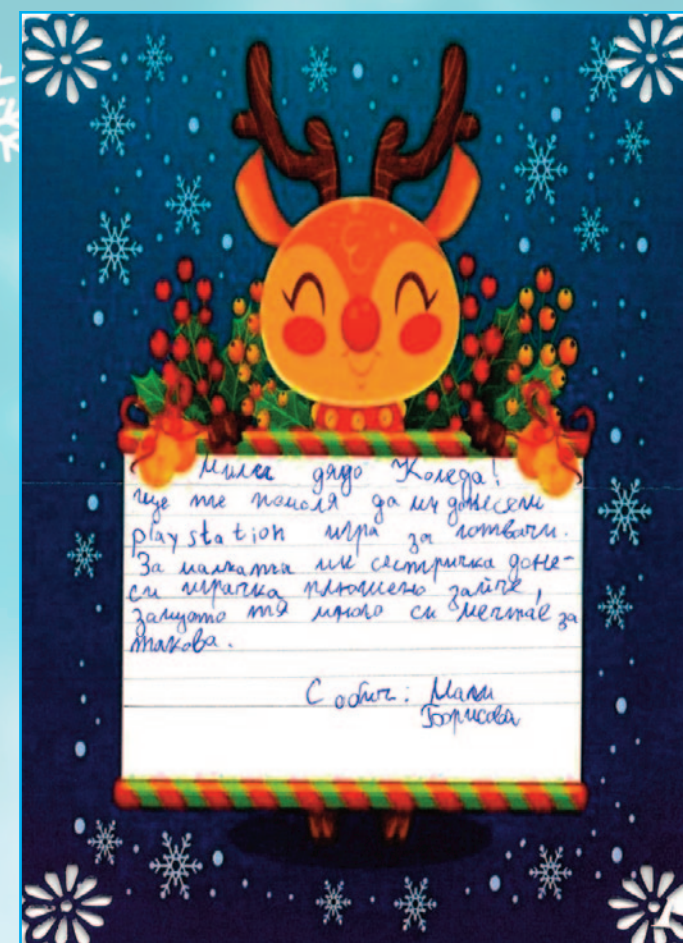
На първо място искам всички хора на Земята да бъдат живи и здрави! Искан да си пожелаая още да увеличат всички междучасия. Малкото междучасие да стане 15 минути, а голямото да бъде 30 минути. Това са моите желания.

Георги, 4а



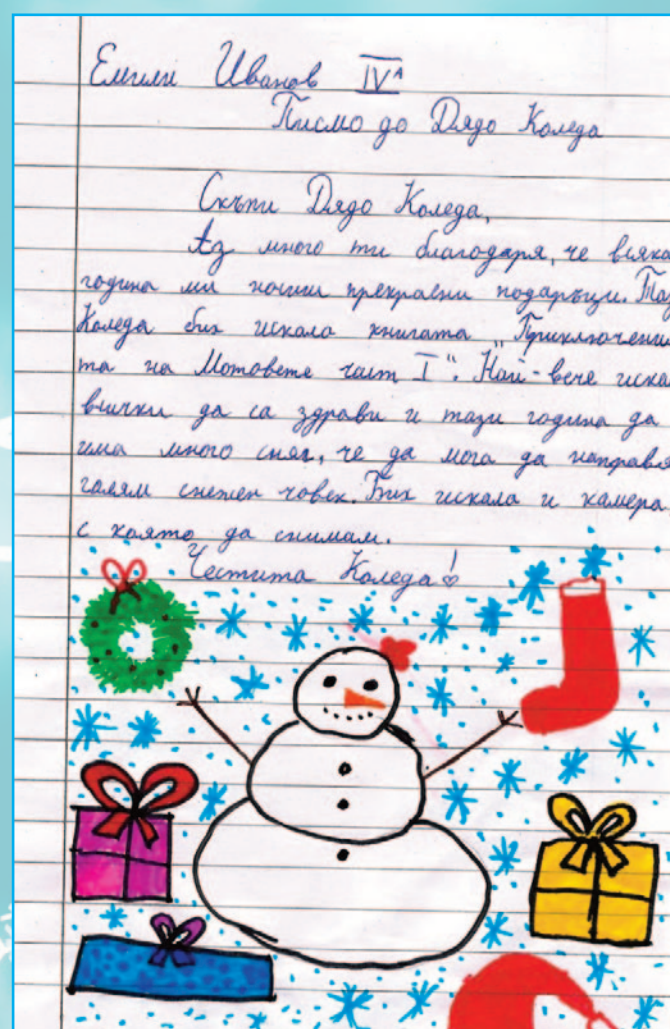
Аз се казвам Кристина Станиславова Михайлова, на 10 години съм и съм от Плевен. Аз съм си палавичка, но нищо, в час някой път се въртя. Добричка съм си, изкарвам добри оценки, обичам да ходя на училище. Ходя на тренировки по хандбал, помагам на семейството си и след училище си пиша домашните. От теб искам вземеш с 500 части. Обещавам ти, че докато ме наблюдаваш, ще бъда добра. Очаквам те с нетърпение.

От Кристина



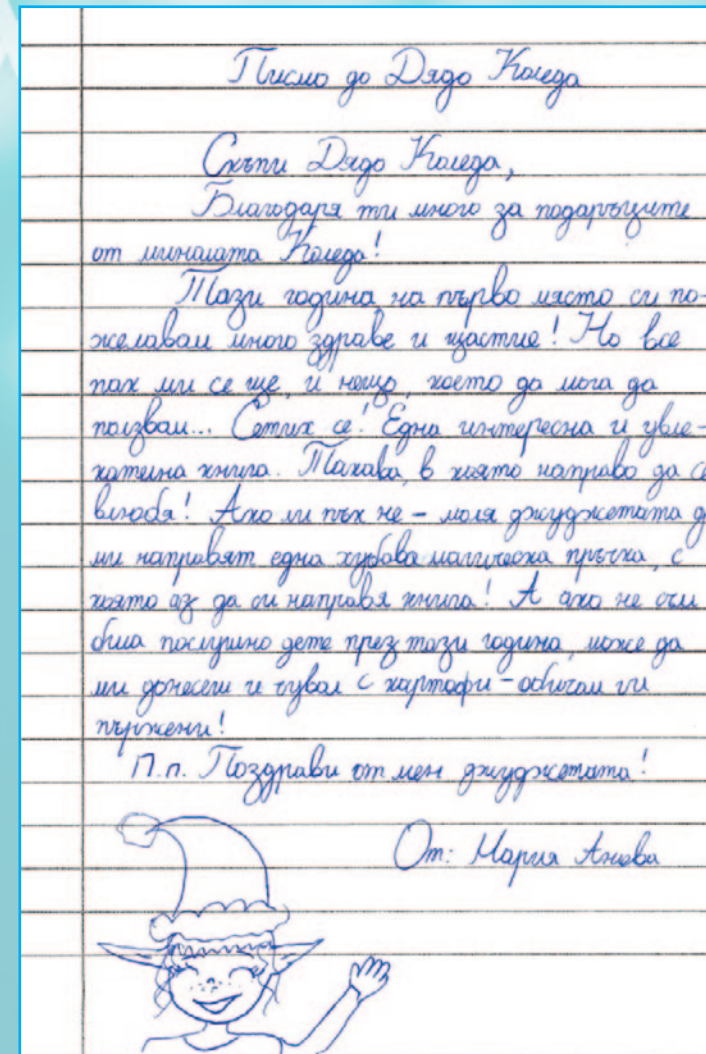
Аз се казвам Ирина, на 10 години съм и бих искала да кажа, че не искам нищо за Коледа. Напълно ми стига всичко това, което имам от мама и тате. Мога само да пожелаая на всички да се забавляват през зимата и да правят снежни човеци, майка им да изпече хубава топла баничка и дано на всички, които четат това писмо, да им се падне паричката от нитката.

Ирина, 4а



Скъпи Дядо Коледа! Пише ти вече едно пораснало дете. Аз съм на 18 години, но все още в мен живее детето. Не съм ти писала писмо от трети клас. Не очаквам да откликнеш на моите желания, но все пак реших да ти пиша. Искан за Коледа да получа много неща. Бих искала моето семейство да е живо и здраво и винаги да има усмивка на лицата им. Бих искала във всеки един човек да остане нещо детско, защото няма по-хубаво нещо от това да си дете. Весела Коледа!

Илона, 12а



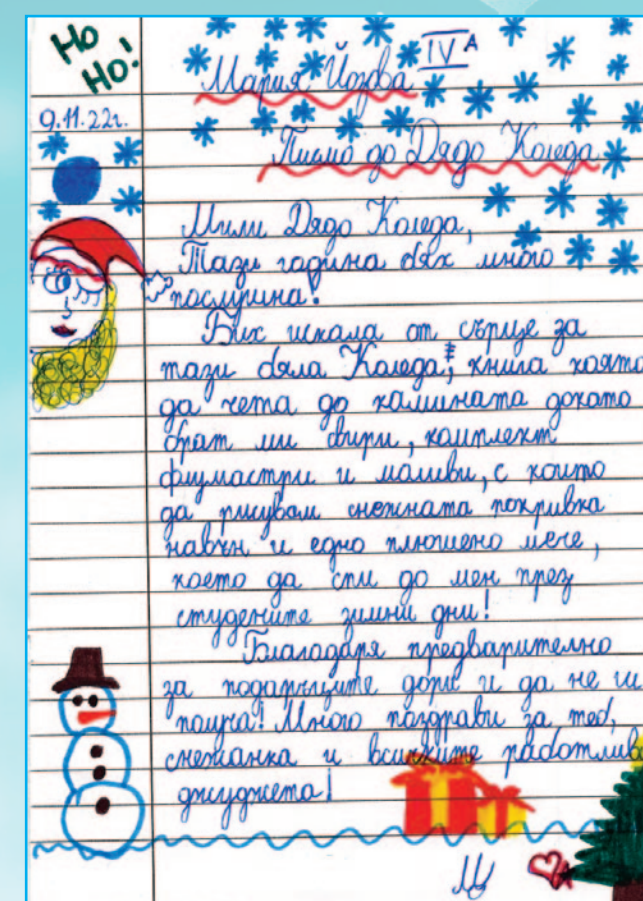
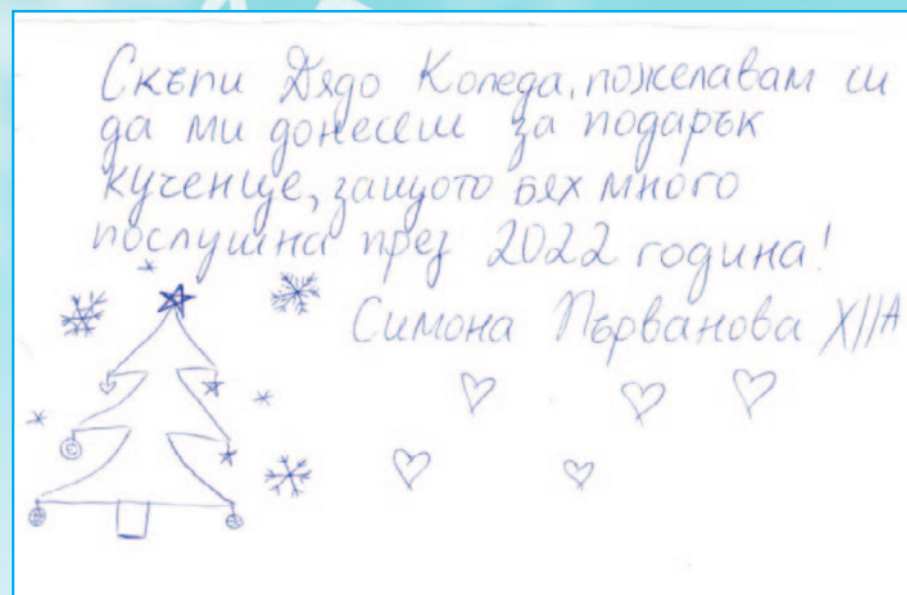
Здравей, Дядо Коледа! Отново ти пиша! Поплини ли ме? Аз съм твоят приятел Димитър, всяка година ти напомням за себе си. Пораснах, вече съм в 4. клас, но всяка година очаквам Коледа. Въвшебно е! Признавам, че и тази година не бях много послушен, но понеже не съм скромен, имам няколко желания. Първото ми желание е моето семейство, близките и приятелите ми да са здрави и щастливи. Второто ми желание е никой да не остане на улицата. Всеки има нужда от топлина и храна, от това някой да го прегърне и да му каже „Весела Коледа!“. Последното ми желание е за мен – искам да се случи чудо и да чуя: „Честито, Митко, това малко, сладко кученце е за теб!“. Аз вярвам, че има коледни въшебства! Ех, Дядо Коледа, дойде време да ти напиша и последните редове – чакам Коледа с голямо нетърпение, чакам снега и коледните мелодии, копнея за въздух, изпълнен с аромат на джинджифил. Нека Коледа да посипе със сняг цялата планета и да се събудим здрави, и да се прегърнем силно. Ще те очаквам край елхата, Дядо Коледа! А за подаръка – ще го очаквам с нетърпение, но не под елхата, а в сърцето.

Прегръщам те: Димитър Димитров Димитров, 4а



За Коледа аз желая някоя настолна игра или някое шоколадче, каквото ти поискаш. Ако може и някоя дрешка за моята по-голяма сестра. Мечтая си някой ден този свят да стане по-добър, да полагаме на хората, които нямат дом.

Калина Петрова, 4а



Аз съм Никол, на 9 години съм. Добра съм, полагам на родителите си, на приятелите си, не се бия с никого и изкарвам добри оценки. Ходито ми е конна езда. Аз много добре знам къде живееш и колко много ти е трудно, но ако до Коледа съм добра, най-вече според теб, ще те помоля, когато се събуди на Коледа, под елхата да видия таблет или компютър, а може и двете.

От Никол

Понеже тази година се колебаех какво искам за Коледа, си мислех защо подаръкът да е само за мен, не може ли да го споделя с всички. Затова реших да си пожелаая световен мир.

Александра Адалова, 4а

Отблизо с Катерина Евро и Александър Кадиев

На 25 ноември в читалище „Съгласие“ гледахме комедията на Жан Ко „Горката Франция“. Насладихме се на отличната актьорска игра и се посмяхме от сърце. След края на постановката успяхме да разговаряме с Катерина Евро и Александър Кадиев.

Жената, спечелила сърцата на хиляди българи

– От колко години сте актриса – коя беше първата Ви роля?

– Първата ми роля беше през 80-та година във филма „Оркестър без име“, това е преди 45 години.



– Ставате известна именно с тази роля. На колко години бяхте тогава и какви спомени пазите?

– Тогава бях на 23 години. По това време бях гадже с бащата на Сашко, пазя много хубави спомени, защото прекарахме едни три незабравими месеца в Созопол. Бях млада, влюбена, снимахме филм, в който бях в главна роля. Пазя само хубави спомени.

– Кое е по-вълнуващо за Вас – киното или театърът?

– И двете са много различни. В киното също е много вълнуващо, но последните години ми е по-интересно в театъра.

– Вие сте сред най-обичаните български актриси. Имате много роли в киното и на театралната сцена. На малкия екран участвате в редица предавания. Кое от всички тези преживявания е най-запомнящо се за Вас?

– Не мога да ги разграничавам. Всяко мое участие е много различно и се радвам, че хората все още ме харесват и ме канят.

– Как Ви хрумна идеята да напишете биографична книга и какво послание искате да оставите с нея?

– Послание не знам дали оставам с нея. Просто разказвам живота си истински и искрено. А най-хубавото е, че ще има такъв спектакъл, с мен и със Сашко, по моята книга. Искам хората да научат нещата от мен, а не от жълтата преса.

– Водили сте кулинарно предаване, а също така имате и своя „Тетрадка за рецепти и спомени“. Готвенето е страст, призвание или неизменна част от живота на всяка жена?

– Смятам, че е неизменна част от живота на всяка жена. Аз обичам кулинарията, жена съм, имам семейство и смятам, че всяка жена трябва да се научи да готви, за да радва своето семейство.

– Горда ли сте, че синът Ви е тръгнал по Вашите стъпки?

– Много съм горда и много се радвам, защото той стана много добър актьор.

– Като жури в „България търси талант“ давате предимно положителни оценки на участниците, показвате емпатия и се държи приятелски с всеки

участник, такъв човек ли сте в живота, или в предаването искате да помогнете на участниците да превъзмогнат притеснението?

– Такъв човек съм и в живота. Не се преправям там, на тази сцена, и винаги съм себе си. Просто искам да давам на хората шанс и да са щастливи, да могат да продължат напред в това, което правят, дори и да им кажем „не“.

– С коя роля се чувствате най-горда?

– С ролята на майка. Това е най-хубавата роля в живота ми. Да имам дете, да го отгледам и то да стане това, което е.

– Внучката Ви е кръстена на Вас. Изненада ли Ви това?

– Еее, ама аз това си го знаех, защото, когато синът ми беше малък, си говорехме и аз го помолих един ден, ако има момиченце, да го кръсти на мен. Затова аз не бях изненадана. Надявах се и чаках.

– След толкова дълъг живот на сцената, за какво мечтаете сега?

– Сега мечтая за простички неща. Да сме здрави, да сме щастливи, да имаме работа, да ме радва внучка ми, да имам още внуци и като цяло съвсем нормалните човешки неща.



– Какво е за Вас семейството? Как празнувате Коледа?

– Семейството за мен винаги е било на първо място. Аз така съм възпитана от моите родители и от моите баба и дядо. Винаги сме се събирали много роднини, на голяма маса, винаги майка ми и баба ми готвеха много. И смятам, че тези празници – и Коледа, и Великден, са семейни и прекрасни. Чакаме ги с нетърпение.

– Какъв съвет бихте дали на младите актьори, за които Вие сте пример за подражание и Ви се възхищават? Каква е Вашата „рецепта“ за успеха?

– Човек трябва да има късмет до голяма степен, разбира се – и да полага труд, обаче аз съм просто късметлийка в живота. Така ми се случи да снимам в хубави филми, на добри режисьори. Какъв съвет да им дам... да гонят мечтата си, ако имаш мечта да си артист, трябва да я следваш.

– На Коледа стават чудеса. Какво искате да е Вашето коледно чудо тази година?

– Не знам, не съм си мислила. Аз не очаквам никакви чудеса, очаквам никакви простички, нормални, хубави и щастливи дни и моменти.

– Какво бихте пожелали на нашите читатели?

– Похвално на вас, че имате този вестник. Възхищавам ви се, деца! Пожелавам им здраве, много щастие, усмивки и надежда за по-хубав живот.

Яна Янева, 8а

Александър Кадиев: На сцената е стихийно

– С кое произведение участвате на кастинга за прием в НАТФИЗ и бяхте ли при-

теснен? Знаем, че приемът в Академията е доста труден и протича в няколко кръга.

– В първия кръг, в който представяш материали, си спомням, бях избрал комедийния монолог на Смирнов от „Мечка“ на Чехов. Много смешен монолог. А пък драматическия ми беше от „Ромео и Жулиета“ на Ромео, когато намира отрова и казва: „Жулиета, защо тъй дивна си. Нима да вярвам, че оня костелив старик с косата държи те жива тук, за да му бъдеш любовница?“ и така нататък. Имах от Георги Господинов две стихотворения, имаш много неща и бях притеснен, разбира се, всички сме. Обаче тогава проф. Стефан Данаилов, който приемаше клас, ни накара да се чувстваме комфортно и ние някак се отпуснахме.

– Може ли да споделите с нас забавен момент от студентските си години?

– В Академията имаше много забавни преживявания. Стефан Данаилов, който много ни размиваше, обичаше да ни показва как да изиграем дадена роля. Имаше един любим анцуг – скъсан, стар, но много удобен. Само с него идваше на работа, а като излизаше пред нас, го вдигаше нагоре, защото все му падаше.

НАТФИЗ беше невероятно преживяване! Тези 4 години ни направиха много задружни. Понеже учехме от сутринта до 22-23 ч., имаше хиляди приключения заедно. Колегите, които не бяха от София, живееха в Студентски град и се събираха всяка вечер, а аз като софиянец си отивах вкъщи. Това ми пречеше да се включа в големите купони, но пък се прибирах при мама.

– Има ли роля, която много искате да изigrate?

– Сигурно има никакви такива роли, но аз не си ги наричам така, става така, както животът го завърти. Аз разчитам на привличането, така да се каже, на съдбата. Каквато роля ми се даде, си я изигравам. В интерес на истината, досега не съм имал неприятна роля от всички представления, които съм изиграл, а те са над 35.

– Помага или пречи съвместната работа с родител?

– Съвместната работа с родител е много хубаво нещо. Това е една приемственост, връзка, която се създава между поколенията и има ценност в нея. В същото време са много разпирани, защото ние с майка ми се караме и понякога много ме изнервя. Гледам да съм уважителен към нея, разбира се. Абе, ядва се.

– В постановката „Горката Франция“ играете Жозе. Как се чувствате в ролята?

– Изключително много се забавлявам. Нали видяхте – той е един сладур, много ми е приятно да се възхищавам в ролята. Със Сашо Дойнов си партнираме страхотно и си е чисто забавление. Една игра!



– Кое повече Ви допада – да бъдете на сцената в различни роли или да сте водещ?

Равносметка

2022 година

Силата да съградиш живота си

2022 година определено ще се помни дълго. Но не така, както се помнят нейните по-малки сестри – 2020-а и 2021-а. А някак по-различно. Изминаващата година се отличава със свой собствен блясък, носи своите белези, възходи и падения. Границите на събитията, които я изпъстриха, са толкова размити и неясни, че човек лесно може да се изгуби между редовете, които сам-самичък е написал на фона на всичко случващо се. Точно това е предизвикателството, което тази година донесе със себе си – да откриеш и съхраниш себе си в този динамичен свят.

Важно е на първо място да отбележим, че 2022 беше повратна точка в явлението, наречено *COVID-19*. Началото беше трудно, обръчът от мерки, ваксини, сертификати и статистики все повече се затягаше. Но дойде момент, в който числата някак се успокоиха и ограниченията започнаха да падат – и така, едно по едно, докато съвсем се върнем към живота, който водехме до онзи паметен 08.03.2020 г. След две изключително трудни, различни, наситени със стрес и притеснения години, най-накрая настъпи мигът, в който казахме „Чао, COVID!“ и се върнахме с пълна сила към въртележката от задачи, пътувания, срещи... Но какво се оказа? Животът си е достатъчно тежък и предизвикателен и без вируса, който бяхме свикнали да бъде централна тема и определящ фактор в ритъма на ежедневието. Трудностите, главоболията и проблемите далеч не свършват с него. Дали започнахме така неистово да преследваме всяко желание, както си обещавахме по време на карантината? Пътувахме ли като луди, когато ограниченията вече бяха зад гърба ни? Отприщи ли се у нас чувството за свобода, което толкова много жадувахме и бленувахме?

Въпроси, на които тепърва ще търсим отговорите...

С края на глобалната пандемия в живота ни с гръм и трясък влезе темата за войната. Ако преди думите „новозаразени“ и „починали“ изпълваха всяка емисия новини, то сега това са „инвазия“, „настъпление“, „противопоставяне“, „убити“. Жестокостта във всяка точка на света е неописуема, необяснима и неразбираема. На този фон настъпва все по-голяма икономическа и енергийна криза. Световната инфлация по някои проучвания достига до 7-8%, в България към момента е 18%, а в други страни надхвърля 100%. Последниците от вируса и войната едва сега започват да дават отражения във всеки един аспект от живота на обикновения човек. Политически сътресения също не липсват

– Ами те са много различни пространства, т. е. почти нямат нищо общо, освен че и двете са публични професии, но усещането е различно и на двете места се чувствам много добре. В телевизията мога да разкажа неща от себе си, от свое име, да обсъждам теми, да срещам хора, а пък на сцената мога да играя такива хора.

Различни са, но в същото време ми доставят удоволствие.

– Театър или кино?

– Не, не може да се избере. Ще цитирам Ал Пачино от едно интервю преди години, защото той е театрален актьор и страстта му е там, макар че киното го прави световноизвестен. Питаха го същия въпрос и той казва:

„Аз обожавам киното, много го харесвам, обаче – много жици.“ Различни са нещата, аз нямам опит в киното, така че не мога да кажа. Аз съм по-



и поредните избори в страната ни са доказателство за това. Още повече – не само на българския, но и на световния политически хоризонт за момента липсват ясно изразени обединяващи и авторитетни фигури, които да удържат курса и да постигнат нормалността.

Но нека оставим политиката и международното положение. За всяко дело има подходящи хора. А във всеки един отрязък от време има и безкрайно хубави моменти, които си заслужава да споменем. 2022 ни донесе много такива. Възможността да се движим свободно, да пътуваме, да откриваме, да учим и да дишаме с пълни дробове. Щастието да сме с близките си без притеснения. Радостта да прегръщаме без угризения. Пламъкът на това да мечтаем без граници.

Събития като Зимните олимпийски игри, Евровизия, Световното първенство по футбол, различни международни конференции и събирания са живото доказателство, че хората искат и могат да бъдат заедно, да учат, да споделят и да изживяват незабравими емоции, които да помнят дълго.

Има толкова много моменти, за които да сме благодарни, и съм сигурна, че всеки един от вас може да ги открие в спомените си.

Да, в ето този шарен свят, в който динамиката е толкова голяма и недостижима, всички ние имаме задачата да продължим да градим живота си. И ако не друго, то поне в личния си малък ден и кръгзор имаме свободата и избора как да реагираме на всичко случващо се. Имаме свободата да избираме как да се държим с срещния, да се усмихнем или ядосаме, да помогнем или нараним, да се научим да приемаме фактите или да се откажем... Дълбоко вярвам, че всеки един ден, всеки един миг е важен и ние държим животворната сила, с която да го изпъстрим по наш уникален и незабравим начин.

С вирус или без, на фона на война или на мир, всеки има своята мисия, своя път. И всичко се случва с една единствена причина – да ни накара да погледнем и от другата страна и да се научим да бъдем една по-добра версия на себе си. Не от другата седмица, не от другия месец, не от първи януари, а тук и сега, в този момент.

Благодаря, 2022!

2023, нека сбъднеш всички искрени желания, които си прошепваме със затворени очи!

Божидара Павлова, 11в

скоро театрален актьор. Киното е забавно, ама много технически е всичко там, не е като на сцената. На сцената натискаш и почваш да играеш на живо и няма спиране, стихийно е. Докато в киното застава тук, там, пък светлина... не можеш да хванеш емоцията за дълго време, трябва да е само за момент, което не е лошо, но мен не ме привлича толкова.

– Разбрахме, че обичате да играете видеонгри. Коя ви е любимата?

– Преди една от най-любимите ми беше Monkey Island, а сега Dota 2 ми е фаворит. Харесвам още Destiny, Apex, God of War, много са явно. (смее се)

– А гледате ли Световното?

– Ще ви разочаровам – нито минута дори.

Благодаря за възможността да разговаряме, надявам се отново да се срещнем, а защо не и на сцената!

Ира Карабиберова, 8б
Никол Ангелова, 8а



Снежният човек – преди и сега

И така... тя дойде – дългоочакваната зима! Колко е хубаво, когато навън завали снегът, всичко е бяло и искрящо като в приказка! Навсякъде се появяват различни снежни човеци с цветни шалчета, метли под ръка и моркови вместо носове. Тази веселба е позната на хората от далечни времена, но освен интересна визия снежният човек има и много интересна история. Още в дълбока древност в някои от западни части на Европа снежните фигури изглеждали страховито в сравнение със сегашните. Били правени като чудовища, които служели за



прогонване на злите духове. През Средновековието постепенно се променяли и добивали по-човешки вид. Хората смятали, че духовете ще помислят снежните човеци за истински, от плът и кръв, и ще се вселят в тях, а през пролетта, когато времето стане по-топло и фигурите се разтопят, духовете ще си отидат.

Според друга история първият снежен човек е направен в Америка на 7 януари 1809 г. Баща на име Пол и неговата 9-годишна дъщеря Йети играели със снега. Той предложил да направят човек от сняг, който да държи надалеч злите елфи, които според стари вярвания вземали коледните подаръци на малките деца. Момичето разказало на своите приятели за това и постепенно пред всяка къща в града се появил по един снежен човек.

В Белгия чрез снега бедните изразявали недоволството си от своите господари, като правели снежни комични фигури, с които целели да им се надсмеят. Замеряли ги със снежни топки, така се родил и боят със снежни топки.

В някои страни снежните човеци се правят за благоденствие на къщата. Всяка част от него символизира нещо различно – морков вместо нос е за плодородие, въглени вместо очи – за защита от зли духове, тенджерка вместо шапка – за благополучие, метлата, с която снежният човек да разстила снега върху посевите, е за добра

реколта. През 1853 г. се смята, че е направена първата снимка на снежен човек. Фотограф е Мери Дилвин. Изоб-

ражението добива известност в цял свят и се съхранява в Националната библиотека на Уелс

В наши дни има Международен ден на снежния човек и това е 18 януари. Датата е избрана, защото единицата символизира метлата, а осмицата – тялото на снежния човек. Идеята за празника е на германския колекционер Корнелиус Греф, който повече от 25 години събира информация за белия симпатичен човек.

Добродушен и лъчезарен, снежният човек, който е обичан от стари и млади, служи за забавни социални контакти навсякъде. Познат е дори в държави, в които никога не е имало сняг. Образът му предизвиква чувство на щастие, радост и зимно вълшебство, той обединява всички хора по света!

Марта Милева, 8а

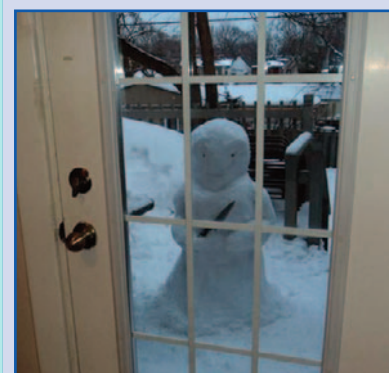
Любопитно

Обичайно днес снежният човек правим от три топки с нарастващ обем. Но в миналото, както вече научихте, някои снежни човеци са наподобявали човешката фигура. Така са изобразявани и в стари детски книжки. Най-често са правени с две ръце и два



Необичайни снежни човеци фигури

Имаш ли въображение, можеш да направиш всичко много по-интересно. Не е нужно да купуваш скъпи неща, за да привлечеш вниманието на хората. Ето няколко примера за снежни човеци, които със сигурност не биха останали незабелязани.



ръце и крака и с намръщено лице. Целта е да изглежда като куклата „Дарума“, която в този край се счита за късметлийска. В днешно време децата се придържат към това, но вместо с намръщено лице, правят снежния човек да изглежда като герой от анимационен филм.

Ивелина Борисова, 8в

Историята на коледните базари

Всички сме посещавали коледни базари. Те отварят врати през декември в различни кътчета на света, присъстват и в повечето български градове и са се превърнали в неизменна част от зимните празници. Когато чуем за Коледа, малко или много, я свързваме точно с тези къщички, които ни предлагат вкусно хапване и красиви сувенири, носят ни много коледно настроение и уют с украса и празнична музика. Запитвали ли сте се обаче откъде водят началото си, кой и с каква идея ги е създал?

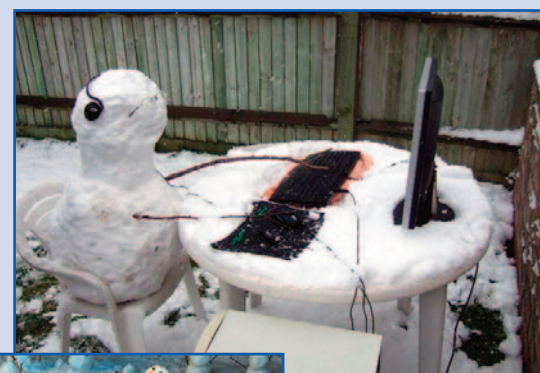
Коледните базари представляват скупчени дървени къщички с пицна украса, които ни радват с изкуствени храни като типични немски вурстчета, хот-дози, джинджифилови сладки, щолени, бадеми, марципан, чуриси, красиви и интересни фигурки. В мразовитата, но приказна вечер именно там може да се сгрее с ароматна напика.

Коледните базари са немска традиция и водят началото си от Средновековието, като първият базар е създаден в Дрезден. Има сведения и за по-ранни подобни базари във Виена, Франкфурт и в Мюнхен, но те не са коледни, а просто зимни, които се организират за около два дни, за да си набави от тях населението всичко необходимо за зимата. През 19 век обикновените хора са основните клиенти на базарите заради достъпните цени на коледните подаръци. Именно те спомагат за развитието и разпространението на къщичките. Елитът и полицията са против това и е преустановено организирането на базарите в града, изграждането им остава възможно единствено в покрайнините. По този начин традицията е прекъсната за десетилетия. В началото на 20 век тя е подновена и властта започва да я използва като пропаганден инструмент в ръцете си. От християнски празник Коледа се превръща в празник, възхваляващ властта и Адолф Хитлер. С избухването на Втората световна война дейността на базарите отново бива преустановена. След края на войната те се завръщат в Германия, като идеята заимстват и други държави. Откриването на уютните празнични пострройки се превръща в културно събитие, което хиляди хора ежегодно посеща-



ват. Заради пандемията в много страни по света традицията отново бива прекъсната, но сега ще можем да се радваме на блясъка на коледни базари. Всички те са красиви и носят празнично настроение, но най-впечатляващите са в Германия, в градовете Кьолн, Мюнхен, Дюселдорф, Франкфурт, Дуисбург и др. Виена и Прага също могат да се похвалят с невероятни базари. Посещавала съм повечето от тях и наистина си заслужава да се разгледат!

Ана-Мария Христова, 11б



Ивелина Борисова, 8в

Новогодишни късмети

Догодина щастие ще те сполети и нов член на семейството ще се роди.

Този път късметът е за теб, бързо – купувай лотариев билет!

Стягай куфарите, догодина ще пътуваш до чужбина.

Запретвай ръкави, по магистралата да литнеш с новото ферари!

Тази година всичко ще е на 6 включително и следващият тест.

Събирай сили, очакват те купони диви!

Много се труди миналата година, затова повишение през тази ще има.

Смело стъпвай ти напред към желания университет!

Любовта ще те съпътства през цялата година и ново гадже ти ще имаш.

Най-важното на теб се пада, ще си здрав като клонката от дряна.

Бяла спретната къщурка с двор голям отпред.

Джакпот! Портмонето ти ще се напълни с много банкноти.

Любовта е на вихъра на вълната и сватбата чука на вратата.

Пада ти се най-голямото богатство – приятел от ново запознанство.

Тази година за теб ще е спорна и нова награда веецае ти спортът.

Стефания Петрова, 8б



Неустоимо вкусна Коледа

По Коледа всички искаме да зарадваме близките, било то с подарък, било то с нещо вкусно на трапезата. Сега ще ви представя някои от рецептите, които приготвих миналата Коледа и с които успях да изненадам любимите си хора. Тъй като са доказани, ще заложа и тази година на тях. Надявам се да допаднат и на вас.

Коледна питка

Необходими продукти:

- 1 кубче мая
- 1 кофичка кисело мляко
- 2 яйца
- 1 с. л. захар
- 6 с. л. зехтин
- 1 ч. л. сол
- 1 ч. ч. прясно мляко
- 1 кг брашно

Приготвяне:

В една купа се излива хладкото мляко, прибавя се маята и се разбърква до пълното и разтваряне. Прибавят се захарта и зехтинът, покрива се с кърпа и се оставя на топло за 10 минути. През това време в тавата, в която ще месим, пресяваме брашното и си правим кладенче. В него се изсипват маята, киселото мляко, яйцата и солта и започва да се бърка с дървена шпатула до получаването на тесто. След това се прехвърля на плот, меси се с брашно до получаване на меко и еластично тесто. Оформя се на топка, поръсва се с брашно, завива се и втаса поне час и половина. След като втаса, се намесва и се оформя по избран от вас начин, намазва се с жълтък, по желание се поръсва със семена и се пече в предварително загрята на 180 градуса фурна до готовност.



Торта „Червено кадифе“

Необходими продукти:

За блат:

- 250 г брашно
- 15 г какао
- щипка сол
- 1 ванилия
- 2 яйца
- 250 г захар
- 125 г меко масло
- 250 мл айрян
- червена сладкарска боя
- 1 ч. л. оцет



1 равна ч. л. сода бикарбонат

За крема:

- 300 г натурално сирене тип „Филадельфия“
- 250 г маскарпоне
- 120 г пудра захар
- 3-4 с. л. прясно мляко
- ванилия

Приготвяне:

В купа се смесват пресятото брашно с какаото и солта. В друга купа се разбиват маслото със захарта и ванилията, прибавят се яйцата. В айряна се разтваря боята. Добавя се към сместа и се разбърква, постепенно се добавя брашното. В отделен съд към оцета се слага содата и се прибавя към сместа. Тя веднага се разделя в две тави, покрити с хартия за печене, всеки блат се пече около 25 минути в предварително загрята фурна на 180 градуса.

Всички съставки за крема се разбиват с миксер и когато блатовете са охладени, се мажат с крем, тортата се сглобява и трябва да престои няколко часа в хладилник.

Спаначена торта

Необходими продукти:

За блат:

- 4 яйца
- 200 г захар
- 200 г брашно
- 125 г спанак
- 80 мл зехтин/олио
- 80 мл мляко
- 2 ч. л. бакпулвер
- ванилия

За крема:

- 500 г маскарпоне
- 200 мл сладкарска сметана
- 80 г пудра захар

Приготвяне:

Спанакът се измива и пасира. Яйцата се разбиват със захарта, докато станат пухкави и бели. Добавя се мазнината, млякото и ванилията, като продължават да се разбиват. С внимателно бъркане се добавя спанакът с пресятото брашно, ванилията и бакпулвера. Пече се 40 минути в предварително загрята на 180 градуса фурна. Кремът се приготвя, като се разбиват всички съставки. След това тортата се сглобява и може да сложите плодове по избор.



Коледна къщичка

За последното кулинарно предложение се вдъхнових от миналогодишния коледен брой на вестника. Тогава изпълнението на рецептата ми се стори цяло предизвикателство, но се оказа, че не са нужни толкова готварски умения, кол-

кото креативност и въображение. За да постигнете този ефектен резултат, трябва да си набавите джинджифилова къщичка за сглобяване от някой супермаркет. На нея има указания за приготвяне на „лепилото“, с което се лепи и украсява. Когато го направите и започнете да сглобявате, във вътрешността може да сложите коледни бисквитки като мен, за да намалите опасността от срутване на къщичката. Декорирайте със захарни украшения по избор, не се притеснявайте да експериментирате. Накрая ще получите красива и вкусна къщичка, подходяща и за коледен подарък.

Приятен апетит!



Ана-Мария Христова, 11б

Джинджифилови меденки

Необходими продукти:

- 2 бр. яйца
- 1 ч. ч. кафява захар
- 1/2 ч. ч. олио
- 10 гр бакпулвер
- 5 гр канела
- 5 гр джинджифил на прах
- 3 с. л. мед
- 2 1/2 ч. ч. брашно
- * Вместимостта на чашата, с която измерваме продуктите, е 250 мл.

Приготвяне:

1. В купа разбърквате яйцата със захарта и меда, оставяте сместа да престои за 10 минути, за да се разтопи захарта. Прибавяте олиото и подправките, а накрая бакпулвера и брашното, докато получите стегнато тесто.
2. Разточвате го и изразявате фигурки с формички по избор.
3. Печете на 180 градуса върху хартия за печене до съвсем лек златист цвят.
4. Можете да декорирате сладките с фондан, разтопен шоколад, различни захарни поръски или да ги слепите с конфитюр.

Да ви е сладко и весели празници!



Кристина Москова, 8б

Репортер

КОСМОСЪТ И АЗ

Ученици от 1в клас и от прогимназиален етап (5 – 7 клас) взеха участие в Национален конкурс за детска рисунка и литературна творба „За какво ни е Космосът“, организиран от БАН и Института за космически изследвания и технологии. Инициативата се проведе по повод честванията на 50-годишния юбилей „България – космическа държава“.

Надпреварата за рисунка бе на

тема „Космосът и аз“, като всички участници бяха разпределени в четири възрастови групи: I гр. – до 6 години; II гр. – от 7 до 10 години; III гр. – от 11 до 14 години; IV гр. – от 15 до 18 години. Целта на конкурса бе да предизвика интереса на учениците към необятния Космос и посредством въображение и талант те да изразят своите възприятия за него и за връзката Земя – Космос.

975 рисунки на ученици от цялата страна взеха участие в надпреварата. Сред тях 12 са на наши ученици и ние с гордост поздравяваме създателите им за достойното представяне.

На 5 декември в зала „Марин Дринов“ към БАН се проведе тържествено награждаване. Компетентно жури определи резултатите. На това официално събитие имаме свои пред-



Александър Пресолски, 7а

ставители – Росица Симова – преподавател по изобразително изкуство, и две от участничките в конкурса – Цветелина Цонова и Ванеса Кольова. Те получиха своите грамоти за достойно представяне и взеха грамотите и на съучениците си. Училището ни също получи признание, затова че насърчава участието на учениците в конкурса.

Ето и пълния списък на всички наши отличени творци: Бориса Краевска (1в), Марио Костов (1в),

Елена Йончева (1в), Цветелина Лалова (1в), Дивна Попова (5е), Цветелина Цонова (6д), Даная Братухчева (6д), Маргарита Иванова (6а), Катерина Попова (7е), Александър Пресолски (7а), Ванеса Кольова (7б), Димана Иванова (10г).

Радваме си на този успех и вярваме, че следващите постижения в областта на изобразителното изкуство предстоят!

В@з Буки Веди





Забавна Коледа

Хороскоп за 2023

Овен – Понякога вие, родените в зодия Овен, сте силно мотивирани и имате мнение, което лесно може да ви навлеche проблеми. Понякога обаче същият доминиращ фактор може и да ви помогне да спечелите някои изключително трудни битки в живота си. Годишният хороскоп за 2023 г. предсказва, че годината ще бъде силна за вас, въпреки че ще бъдете на импулси. Очаква се да сте по-подготвени за предстоящите препятствия и ситуации. Трудните времена са за изпитание. Борбата с възходите и паденията ще бъде твърде много. Но вие сте Овен и знаете как да се справяте както с емоционалните, така и с физическите възходи и падения. Можете да разчитате на Юпитер, тъй като той ще бъде помощник в живота ви през цялата година.

Телец – Предсказано е, че Сатурн и Юпитер ще играят важна роля в кариерата през тази година. За вас положителното отношение, търпението, постоянството ще бъдат ключовите думи, които ще влязат в действие. За да получите благословията на Сатурн, и да достигнете до успех, ще е необходимо да имате постоянство, както и да избягвате негативни коментари и мисли. 2023 година може да бъде благоприятна и по отношение на повишение и нова работа.

Близнаци – Двойствеността е заложена във вашия характер. През 2023 обаче се очаква пред вас да възникнат ситуации, при които ще трябва да държите двойствеността си настрана и да действате търпеливо. Годишната ще бъде благоприятна за вас. Хората около вас определено са ваши прия-

тели, но не разчитайте твърде много на тях, тъй като планетата Сатурн скоро ще ви накара да осъзнаете, че сте по-добри сами и сте способни да правите всичко сами. Планетите Марс и Венера ще бъдат полезни и ще работят във ваша полза. Направете някои необходими промени и 2023 г. ще бъде вашата мечтана година.

Рак – Годишната ще се окаже много важна за вас, защото влиянието на Сатурн ще се отрази положително на кариерата ви. Ще се изисква известно внимание към здравето ви. Ще имате фантастична възможност да мислите ясно и да вземате мъдри решения и в резултат на това ще можете да направите нещо положително в живота, особено между януари и април, когато Юпитер ще бъде в деветия дом и ще има задълбочен поглед върху вашия зодиак. Ще успеете да постигнете много през тази година, ако намалите психическото си напрежение.

Лъв – За вас, смели Лъвове, нищо в живота не е трудно. Въпреки че годината може да постави някои предизвикателства по пътя ви, ще се справите доста добре. Годишният хороскоп казва, че удовлетворението ще бъде най-доброто за вас през годината. Но жаждата ви да бъдете най-добрите и да имате най-доброто, ще ви накара да положите възможно най-много усилия. Около третото тримесечие, когато планетата Юпитер ще бъде в действие, нещата определено ще се подобрят. Венера също ще бъде там, за да внесе някои промени и позитивизъм в професионалния ви живот. Но сдържайте се, Лъвове, тъй като Сатурн е там, за да ви създава

препятствия и спънки. Затова се пазете от предизвикателствата, които може да има в живота ви, особено по отношение на здравето, тъй като новата година може да бъде малко трудна за вас по отношение на благосъстоянието.

Дева – Вие сте едни от най-здоровомислещите хора в зодиакалната таблица. Но дори и вие не сте идеални. Годишният хороскоп идва с малък предупредителен знак за вас — избягвайте да бързате със заключенията! Марс и Меркурий са тук с достатъчно добри възможности точно през първата половина на годината и с тяхна благословия ще правите неща, които са били непланирани. Ще усетите вкуса на собствените си усилия, така че, ако нещата ви дойдат внезапно, смятайте ги за резултат от вашите минали дела. Има възможности за промени във финансите и отношенията, които притежавате. Радвайте и ценете каквото можете през 2023 г.

Везни – През повечето време 2023 година изглежда късметлийска и позитивна за вас. Очаква ви щастлив любовен живот и връзка в началото на тази година. Преходът на Венера може да ви помогне в социалния ви кръг. Ще изпитате силни емоции, които вероятно ще имат дълбоко въздействие върху отношенията ви с партньора ви. От вас се изисква да проявите търпение към ситуацията. С напредването на годината се прогнозира, че преходът на Юпитер може да ви помогне да разрешите проблемите във връзката.

Скорпион – Новата година ще бъде

щастлива за вас, тъй като Сатурн ще бъде в трети и пети дом, насърчавайки ви да поемате рискове в бизнеса и да придвижите начинанието си напред. Юпитер ще ви позволи да постигнете изключителен финансов успех със собствените си усилия. Ще можете да създадете положителна репутация за себе си като ученик и умът ви ще бъде насочен към образование. През април може да изпитате здравословни проблеми. Ще имате известно облекчение на проблемите след октомври. Тогава Юпитер остава в шести дом, което увеличава шансовете ви да отидете в чужбина.

Стрелец – В началото на годината нещата може да вървят гладко с вашия оптимистичен подход. 2023 е подходящо време да се свържете с някого, ако сте необвързани. Трябва да внимавате в романтичните си връзки през месец април, защото Юпитер ще влезе в пети дом. Може да ви застигне и физически проблем. С напредването на годината социалният ви кръг ще бъде по-изявен. През годината ще успеете да се справите с лекота със стресови ситуации у дома. Ще успеете да преодолеете трудностите в семейството и в любовния си живот.

Козирог – Очаква се годината да ви донесе добри резултати. Сатурн ще се премести във вашия втори дом и ще се превърне в планета, която представлява добро финансово състояние. От 2 април до 2 май Венера ще бъде във вашия пети дом, следователно това време също ще бъде добро за учениците и студентите от зодията. Не забравяйте обаче да не се натъквате на преки пътища, тъй като това със сигурност ще ви завлече до другата страна на пътя за нула време. Придържайте се към своето благородство и следвайте това, в което сте

най-добри – да бъдете себе си!

Водолей – Очакват ви дни, в които ще можете да се насладите на времето и да работите върху себе си. Освен това годината ще бъде страхотна за вас, ако постоянно влагате всичките си усилия на правилните места. Дори ако ситуацията изглежда трудна, придържайте се към правилните неща и около третото тримесечие, липсващото парче от пъзела ви ще бъде точно пред очите ви. Бъдете внимателни, тъй като не всичко, което мислите, работи така, както искате. Така че не се опитвайте да промените ситуацията. Вместо това се опитайте да се настроите по този начин. Освен това никога не се захващайте с нещо с егоистични мотиви, тъй като това може да преобърне добрата ви година.

Риби – Началото на годината ще бъде много благоприятно, защото господарят на зодиака ви – Юпитер, ще ви пази от проблеми. Въпреки това 2023 ще ви предложи и възходи, и падения, ще ви даде възможност да вземате решения и ще използвате знанията си за решаване на много важни проблеми. На 17 януари обаче Сатурн ще влезе във вашия единнадесети дом, това може да доведе до непредвидени разходи и физически проблеми. Ще бъде от решаващо значение да сте внимателни. Май и август ще доведат до задълбочаване на проблемите, свързани със здравето, до известно напрежение в семейството. Към края на годината ще имате икономически напредък, ще достигнете до край на семейните проблеми, ще изпитате чувство на облекчение и спад на здравословните проблеми.

Мирослав Борисов, 8г

Сръчни ръце

Идват светли празници и реших този път да ви покажа как да изработите елха от хартия. Нужни са ви единствено зелен лист хартия с размер А4 и ножица.

Първа стъпка: Сгънете листа, както е показано на снимка № 1, и изрежете по пунктираната линия. Когато го разгънете, трябва да получите квадрат. После го сгънете на триъгълник, но на другата страна.

Втора стъпка: Прегънете хартията, както е показано на снимка № 3. Сега внимавайте! Вземете едно триъгълниче и го прегънете като от снимка № 4. Така направите и с другите триъгълничета. Трябва да постигнете резултата от снимки № 6 и № 7.

Трета стъпка: Почти сме готови! Изрежете ненужните листчета отдолу, а след това нарежете на равни части от двете страни, както е показано на снимка № 8. Започнете да прегъвате на малки триъгълничета и така, докато не направите цялата елха. Готово! Имате красива елха, която сте изработили сами. Разкрасете дома си и зарадвайте близките си! Весели празници и до другия път!

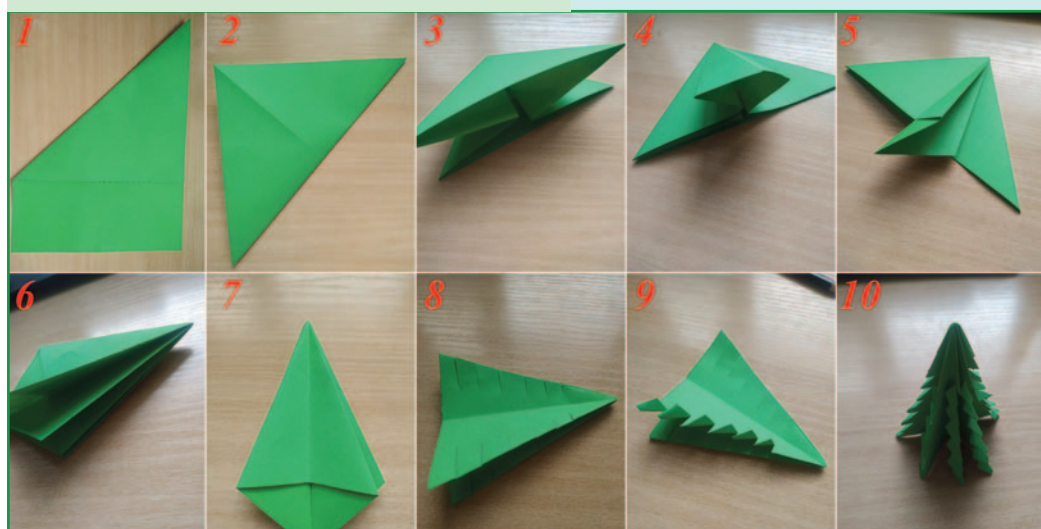
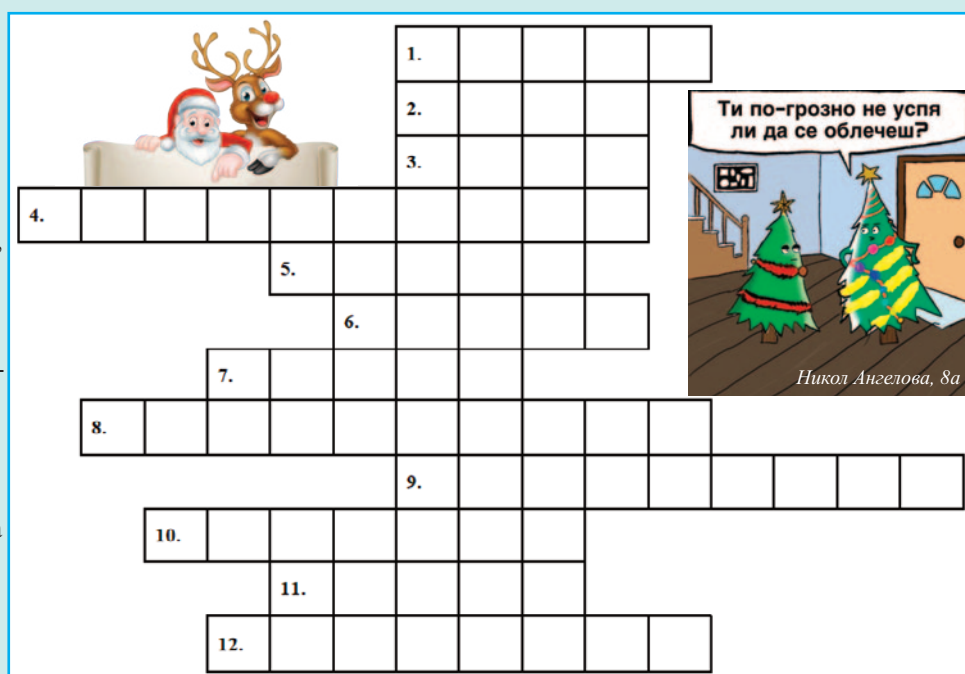
Ира Карабиберова, 8б

Празнична кръстословица

1. Коледно украшение, което поставяме на вратите си за Коледа.
2. Дръвче, което се украсява всяка година преди празника.
3. Любим валеж на децата по Коледа.
4. Наименованието на вечерта преди Коледа.
5. Немски коледен сладкиш със стафиди.
6. Дървени къщички, събрани на едно място, в които се продават коледни сувенири и храна.
7. Обреден хляб, в който се слага паричка.
8. Белобрадият старец, носещ подаръци в коледната нощ.
9. Къде живее този старец?
10. Какво откриваме в баница в новогодишната нощ?
11. Нечетен брой ястия, които се сервират на Бъдни вечер.
12. Какво ни носи Дядо Коледа в коледната нощ?

Ана-Мария Христова, 11б

Опозови: 1. венец, 2. елха, 3. сляг, 4. Бъдни вечер, 5. щолени, 6. базар, 7. нишка, 8. Дядо Коледа, 9. Лаландия, 10. късмет, 11. седм, 12. подарък.



Редакционен екип

Людмила Венциславова, Божидара Павлова, Ана-Мария Христова, Вяра Димитрова, Николай Петков, Яна Янева, Стефания Петрова, Цветина Данчева, Ира Карабиберова, Катерина Тодорова, Ивелина Борисова, Никол Ангелова
Предпечат – Йончо Йончев
Редактор – Кристина Младенова
гр. Плевен ул. "Иван Вазов" № 46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; suivanvazov.com

Броят е редакционно приключен на 12.12.2022г.

Издава: ЛАБЕЛ ООД - гр.Плевен
Предпечат: label.bg
Печат: label.bg

Хартия: www.ema-bg.com

Тираж: 1000

Редакционният екип на „В@з Буки Веди“ и ръководството на СУ „Иван Вазов“ ви честитят новата година и ви желаят здраве, успехи и благополучие!

2023

КАЛЕНДАР

ЯНУАРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

ФЕВРУАРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

МАРТ

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

АПРИЛ

П	В	С	Ч	П	С	Н
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

МАЙ

П	В	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ЮНИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

ЮЛИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

АВГУСТ

П	В	С	Ч	П	С	Н
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

СЕПТЕМВРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

ОКТОМВРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

НОЕМВРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

ДЕКЕМВРИ

П	В	С	Ч	П	С	Н
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31